

ก่อตั้งอาณานิคมของสหรัฐอเมริกา

ธิติพงศ์ มีทอง¹ จีรวรรณ ปรารงค์ทอง² ธิติยา ดอกพรม² นัทพร นาแป้น² และปิยธิดา ทีตินาคราม²

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*pices_apphrodite@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งศึกษาความสำคัญและพัฒนาการการก่อตั้งของสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ช่วงยุคหินเก่าหรือประมาณสองหมื่นปีก่อน ดินแดนที่ชาวอินเดียนแดงอาศัยอยู่ จนกระทั่งมีการอพยพเข้ามาตั้งชุมชนของชาวยุโรปในปี ค.ศ. 700 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการแสวงหาดินแดนใหม่เพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ จนกระทั่งเรื่องของการค้าขายและศาสนาเอง ได้นำมาสู่การแย่งชิงความเป็นใหญ่บนแผ่นดินแห่งนี้ ในปี ค.ศ. 1664 อังกฤษทำสงครามกับดัตช์ เพื่อยึดอาณานิคมดัตช์ทั้งหมดมาเป็นของอังกฤษ และฝรั่งเศสถือเป็นศัตรูที่ขัดผลประโยชน์กับอังกฤษ สงครามระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสมียาวนานถึง 74 ปี สงครามครั้งสุดท้ายระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสมีชื่อเรียกว่า “สงครามฝรั่งเศสและอินเดียนแดง” จนกระทั่งอังกฤษสามารถเอาชนะทั้งฝรั่งเศสและสเปนได้ ความวุ่นวายทางศาสนาในอังกฤษทำให้ศาสนิกชนโดยเฉพาะกลุ่มพิวริตันในเมืองสกรูปีเดินทางไปฮอลแลนด์ และย้ายไปอเมริกาเพื่อเสรีภาพในการนับถือศาสนา

คำสำคัญ: สหรัฐอเมริกา อาณานิคม อังกฤษ

Foundation of Colony in America

Dhitiphong Meethong¹, Jeerawan Prangthong², Titiya Dokpom², Natthaporn Napaen²
And Piyathida Heednakram²

¹*Instructor of Social Studies, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Nakhon Pathom Rajabhat University*

²*Students in Social Studies Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Nakhon Pathom Rajabhat University*

**pices_aphrodite@hotmail.com*

Abstract

This academic paper focuses on the importance and development of the founding of the United States of America. Since the stone age or about twenty thousand years ago The land where the Indians lived Until the migration to European communities in the year 700 B.E. with the objective of seeking new lands to support the growing population and the spread of Christianity. Until the matter of commerce and religion Led to usurpation on this land in the year 1664, England fought a war with Dutton To seize all Dutch colonies to become England And France considered enemies of conflict with England The war between England and France has existed for 74 years. The last war between England and France is known as "French and Indian War" until England can beat both France and Spain. The religious turmoil in England caused the congregations, especially the Puritan groups in Skoo Rub to travel to Holland. And moved to America for freedom of religion

Keywords: United States, colony, England

1. บทนำ

สหรัฐอเมริกาเป็นสหพันธสาธารณรัฐแบบมีรัฐธรรมนูญประกอบด้วยรัฐ 50 รัฐ อเมริกาเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมอย่างยิ่ง ทำให้การก่อตั้งอาณานิคมของสหรัฐอเมริกา มีชนพื้นเมืองเดิมที่สันนิษฐานว่าสืบเชื้อสายมาจากชาวเอเชีย ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในอเมริกาแผ่นดินใหญ่มาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว ช่วงศตวรรษที่ 15 เป็นช่วงปลายยุคกลางเข้าสู่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ซึ่งในยุคกลาง ชาวยุโรปเชื่อว่าโลกแบนหากเดินเรือไปไกล ๆ อาจจะตกขอบโลกได้ แต่ในช่วงนี้มีการค้นคว้าใหม่ ๆ ทางวิทยาการและมีสมมุติฐานว่าโลกกลม จึงเกิดความคิดว่าหากแล่นเรือมาทางตะวันตกของทวีปยุโรปก็จะพบทวีปเอเชีย นักปราชญ์ชาวยุโรปจึงมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการเดินทางเรือไปทางตะวันตกมากขึ้น การอพยพเข้ามาตั้งชุมชนของชาวยุโรปมีจุดประสงค์เพื่อต้องการแสวงหาดินแดนใหม่และเผยแพร่ศาสนา สหรัฐอเมริกาได้กำเนิดจาก 13 อาณานิคมของอังกฤษตามชายฝั่งตะวันออก ต่อมาได้เกิดการแย่งชิงความเป็นใหญ่บนแผ่นดินใหม่แห่งนี้ในเรื่องการนับถือศาสนาและการค้าในการเดินทางไปของชาวอาณานิคม ความเจริญของการปกครองตนเองทำให้ชาวอาณานิคมได้นำเอาสิทธิความเป็นเสรีของชาวอังกฤษติดตัวไปด้วย ซึ่งนั่นเป็นชนบทรรมนิยมประเพณีของอังกฤษที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพในด้านของศาสนา อย่างไรก็ตามการที่ศาสนจักรกับอาณาจักรในอาณานิคมทั่วยุโรป เกิดความเสื่อมของศาสนจักรคาทอลิกที่เกิดจากนักบวชจำนวนมากต้องการปฏิรูปศาสนาจากโรมันคาทอลิกเป็นนิกายแองกลิคัน ทำให้ชาวอังกฤษบางกลุ่มเกิดความไม่พอใจจนนำไปสู่ความสับสนวุ่นวายเรื่องการนับถือศาสนาในเวลาต่อมา

2. การก่อตั้งอาณานิคมของสหรัฐอเมริกา

ก่อนที่ชาวยุโรปจะอพยพเข้ามาสู่แผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลที่ปัจจุบันเรารู้จักกันในนามของ “สหรัฐอเมริกา” แผ่นดินนี้เป็นบ้านของอินเดียนแดงมานานหลายศตวรรษ โดยชนเผ่าโบราณเผ่านี้อพยพมาจากทวีปเอเชียผ่านช่องแคบแบริงที่เชื่อมระหว่างเอเชียกับอเมริกาเหนือ ช่องแคบแบริงมีระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร ในอดีตเป็นช่องทางที่ฝูงสัตว์ข้ามไปมาเพื่อหาอาหารจนเผ่าอินเดียนแดงจึงตามฝูงสัตว์มายังทวีปอเมริกาเหนือ นักประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่าชนเผ่าจากทวีปเอเชียข้ามมาสู่ทวีปอเมริกาเหนือในยุคหินเก่าหรือประมาณสองหมื่นปีก่อน ต่อมาช่องแคบแบริงถูกน้ำท่วมทำให้เส้นทางที่เชื่อมระหว่างสองทวีปตัดขาดออกจากกัน (ล าสู ฮวบเจริญ, 2557 ; 10)

เมื่อมีการอพยพมาสู่ทวีปอเมริกาบางกลุ่มมุ่งหน้าลงไปทางใต้เพราะอากาศอบอุ่นเหมาะแก่การเพาะปลูกมากกว่าทางตอนเหนือของทวีป แต่บางกลุ่มได้ลงหลักปักฐานทางตอนเหนือ กลุ่มนี้ได้แก่ พวกที่ปัจจุบันกลายเป็นชาวเอสกีโม ชาวเอสกีโมได้ข้ามช่องแคบแบริงมาสู่ทวีปอเมริกาเมื่อหนึ่งหมื่นปีก่อน แล้วตั้งถิ่นฐานในบริเวณที่เป็นรัฐอะแลสกาและทางตอนเหนือของแคนาดาจนถึงปัจจุบัน กลุ่มที่อพยพลงสู่อเมริกากลางและอเมริกาใต้พัฒนาความเป็นอยู่จนสร้างอารยธรรมของตนเอง เช่น เผ่ามายาแอซเท็กและอินคาในอเมริกากลาง (ล าสู ฮวบเจริญ, 2557 ; 12)

ทวีปอเมริกาเหนือเป็นทวีปที่พบใหม่ แต่พบว่ามีชนชาวเอเชียอพยพผ่านเข้าไปในอเมริกาเหนือทาง ช่องแคบแบริงเมื่อประมาณสองหมื่นปีก่อนคริสต์ศักราช ซึ่งคือชาวอเมริกัน-อินเดียน โดยมีการค้นพบเครื่องมือหินเป็นหลักฐาน ต่อจากนั้นมีการอพยพลงใต้ ท ำให้เริ่มมีชนเผ่าพื้นเมืองตั้งแต่เหนือสุดลงไปสู่ทางทิศใต้ของอเมริกาเหนือ

3. การอพยพเข้ามาตั้งชุมชนของชาวยุโรป

อินเดียนแดงอาศัยอยู่ในทวีปอเมริกามานานนับพันปีจนในปี ค.ศ. 700 ไวกิ้งแล่นเรือมาพบทวีปนี้ถือเป็นชาวยุโรปพวกแรกที่มาเยือนในเวลานั้น ไวกิ้งแสวงหาดินแดนใหม่เพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและต้องการเผยแพร่ศาสนาจึงแล่นเรือสำรวจสองเส้นทางคือ เส้นทางแรกมุ่งสู่เกาะอังกฤษและไอซ์แลนด์ แล้วตั้งถิ่นฐานที่นั่นในปี ค.ศ. 982 (พีรพงษ์ ฉายายายนต์, 2561 ; 8)

นักเดินเรือไวกิ้งในเวลานั้น คือ อีริกเดอะเรด (Eric the Red) ลูกชายของอีริกคือ ลีฟอีริกสัน (Leif Ericson) เดินเรือจากนอร์เวย์ไปกรีนแลนด์แต่ถูกพายุพัดไปขึ้นฝั่งที่ทวีปอเมริกาเหนือแถบคาบสมุทรลาบราดอร์ปัจจุบันอยู่ในแคนาดา ตอนนั้นลีฟอีริกสันเรียกดินแดนที่พบว่าเป็น “ไวน์แลนด์” แต่ไม่ได้ตั้งถิ่นฐานที่นั่นเพราะอินเดียนแดงขัดขวางจนไม่สามารถตั้งชุมชนได้ นับจากนั้นมาก็ไม่ปรากฏว่ามีนักสำรวจชาติใดไปเยือนทวีปอเมริกาเหนืออีกเลย จนกระทั่งถึงคริสต์ศตวรรษที่ 15 เกิดการตื่นตัวทางด้าน การเดินเรือในยุโรปเพราะต้องการค้นหาเส้นทางเรือจากยุโรปสู่เอเชียเพื่อค้าขายสงครามครูเสดในช่วงศตวรรษที่ 11-13 ทำให้ชาวยุโรปหลงใหลสินค้าจากเอเชียอย่างยิ่ง ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปจึงเริ่มแข่งขันกันเป็นเจ้าของการเดินเรือข้ามมหาสมุทรไปสู่วงดินแดนต่าง ๆ (เจริญขวัญ แพรททอง บลาฮาสะสกี, 2561 ; 18)

ช่วงศตวรรษที่ 15 เป็นช่วงปลายยุคกลางเข้าสู่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ซึ่งในยุคกลางนั้นชาวยุโรปเชื่อว่าโลกแบน หากเดินเรือไปไกล ๆ อาจจะตกขอบโลกได้แต่ในช่วงศตวรรษที่ 15 มีการค้นคว้าใหม่ ๆ ทางวิทยาการและมีสมมุติฐานว่าโลกกลมจึงเกิดความคิดว่าหากแล่นเรือมาทางตะวันตกของทวีปยุโรปก็จะพบทวีปเอเชีย นักปราชญ์ชาวยุโรปจึงมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการเดินเรือไปทางตะวันตกมากขึ้น (ทสมล ษนาดิศัย, 2561 ; 21)

ต่อมาโคลัมบัสกับลูกเรืออีก 88 คน ออกเดินทางในวันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1492 และได้มาเรือเทียบท่ายังดินแดนที่ไม่เคยมีผู้ใดค้นพบมาก่อนเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม ค.ศ. 1492 โคลัมบัสเรียกดินแดนแห่งนี้ว่า “ซานซัลวาดอร์” (San Salvador) แปลว่า “พระเจ้าช่วย” ซึ่งปัจจุบันคือ “เกาะบาฮามาส” จากนั้นมีการค้นพบเกาะคิวบา เมื่อโคลัมบัสเจอชนพื้นเมืองก็เข้าใจผิดคิดว่าเป็นคนอินเดียเลยขนานนามว่า “อินเดียน” แล้วเรียกหมู่เกาะที่ตนเทียบท่าชายฝั่งว่า เกาะเวสต์อินดีส วันแรกที่โคลัมบัสย่างเท้าเข้ามาบนแผ่นดินอเมริกาก็เกิดความโหดร้ายและความตายมาสู่คนพื้นเมืองมีหลักฐานบันทึกว่า โคลัมบัสสถาปนาตนเองเป็นเจ้าเมืองและปกครองชนพื้นเมืองอย่างโหดร้ายทั้งจับอินเดียนแดงมาใช้แรงงานเยี่ยงทาสทั้งปล้นชิงทรัพย์สินหากใครขัดขืนก็จะถูกฆาตกรรมอย่างโหดร้ายป่าเถื่อน เมื่ออินเดียนแดงต่อต้านโคลัมบัสก็สั่งปราบปรามอย่างรุนแรง เชื่อกันว่าการค้นพบอเมริกาของโคลัมบัสนำไปสู่การเสียชีวิตของอินเดียนแดงกว่า 3 ล้านคน หลังจากนั้นนักสำรวจชาวยุโรปเดินเข้ามาสู่อเมริกาเหนือ ชาวยุโรปก็หลั่งไหลเข้ามาในดินแดนแห่งนี้อย่างไม่ขาดสายเพื่อลงหลักปักฐานสร้างชุมชนบนดินแดนใหม่โดยเฉพาะหาหาชาติจากยุโรปคือ อังกฤษ สเปน ดัตช์ โปรตุเกส และฝรั่งเศส ช่วงปลายศตวรรษที่ 16 อังกฤษกลายเป็นเจ้าแห่งการเดินเรือ ส่งผลให้ชาวอังกฤษจำนวนหนึ่งมองหาโอกาสใหม่ในชีวิตสู่การเดินทางมาอเมริกา (บุญชัย ใจเย็น, 2557 ; 22)

ชาวอังกฤษที่เดินทางมาอเมริกามีอยู่ห้ากลุ่มคือ พวกแรกเป็นกลุ่มชาวนาที่ไม่มีที่ดินทำกินการมาเป็นชาวอาณานิคม จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจเพราะสามารถจับจองที่ดินทำกินใหม่ ๆ ได้มีโอกาสได้เลื่อนฐานะทั้งการเงินและทางสังคม อีกพวกหนึ่งคือ พวกนักแสวงโชคที่หวังมาขุดทองคำในอเมริกา นอกจากนี้ยังมีพวกพ่อค้าที่เข้ามาค้าขายกับพวกอินเดียแดงตามมา ด้วยพวกนักผจญภัยที่แสวงหาโอกาสใหม่ๆในชีวิต และกลุ่มสุดท้ายคือ พวกที่คับข้องใจทางศาสนา อย่างไรก็ตามชาวอังกฤษพยายามที่จะตั้งอาณานิคมอังกฤษที่เกาะนิวฟาวแลนด์และเกาะโรอาโนค แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จและต่อมาได้มีการตั้งอาณานิคมอังกฤษได้สำเร็จที่เจมส์ทาวน์ซึ่งอยู่ในรัฐเวอร์จิเนียในปัจจุบัน ผู้พวยพตั้งชื่อแม่น้ำสายที่ไหลผ่านเรียกว่า แม่น้ำเจมส์ เพื่อเป็นเกียรติแก่พระเจ้าเจมส์ที่ 1 แห่งอังกฤษ จึงตั้งชื่อ อาณานิคมแห่งแรกว่า “เจมส์ทาวน์” (ธนศ อภรณ์สุวรรณ, อวุธธีระเอก, 2561 ; 16)

อาณานิคมแห่งที่สองคือ อาณานิคมพลีมัธ ต่อมาก็เกิดอาณานิคมตามฝั่งตะวันออกของอเมริกาตั้งแต่เหนือจรดใต้รวมทั้งสิ้น 13 อาณานิคม คือ อาณานิคมทางตอนเหนือหรือเรียกว่า อาณานิคมนิวอิงแลนด์ประกอบด้วย 4 แห่ง คือ แมสซาชูเซตส์ โรดไอแลนด์ คอนเนตทิคัต และนิวแฮมป์เชียร์ ถัดลงมาทางใต้มีอีก 4 อาณานิคม เรียกว่า อาณานิคมทางตอนกลาง คือ นิวยอร์ก นิวเจอร์ซีย์ เพนซิลเวเนีย และดอลาแวร์ (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556 ; 10) ส่วนอาณานิคมอังกฤษที่เหลืออยู่ค่อนลงไปทางใต้รวม 5 อาณานิคม คือ เวอร์จิเนีย แมรีแลนด์ นอร์ทแคโรไลนา เซาท์แคโรไลนา และจอร์เจีย

การสำรวจและการเดินทางของโคลัมบัสบนแผ่นดินอเมริกาได้นำความโหดร้ายมาให้กับชาวพื้นเมืองอินเดียแดงจนนำไปสู่การหลั่งไหลเข้ามาของนักสำรวจชาวยุโรปในดินแดนแห่งนี้อย่างไม่ขาดสาย เพื่อลงหลักปักฐานสร้างชุมชนบนดินแดนใหม่ โดยเฉพาะห้าชาติจากยุโรปคือ อังกฤษ สเปน ดัตช์ โปรตุเกส และฝรั่งเศส และอังกฤษก็สามารถตั้งอาณานิคมของ อังกฤษได้สำเร็จที่เจมส์ทาวน์ซึ่งอยู่ในรัฐเวอร์จิเนียในปัจจุบัน

4. การแย่งชิงความเป็นใหญ่บนแผ่นดินใหม่

เมื่ออังกฤษก่อตั้ง 13 อาณานิคมขึ้นในอเมริกา ทั้งฝรั่งเศสและสเปนต่างจับตามองดูการเจริญเติบโตของ 13 อาณานิคมด้วยความไม่พอใจเพราะสเปนครอบครองดินแดนทางใต้ถัดลงมาจาก 13 อาณานิคมของอังกฤษ ตั้งแต่ฟลอริดาลงมาไปยื่นอเมริกาใต้ ในปี ค.ศ. 1664 อังกฤษทาสงครามกับดัตช์โดยมองว่าอาณานิคมดัตช์มีผลกระทบต่อการค้าการคมนาคมและการขยายอาณานิคมทางตอนเหนือของอังกฤษ เพราะดัตช์คุมแม่น้ำสายสำคัญ 3 สายคือ แม่น้ำเดลาแวร์ แม่น้ำฮัดสันและแม่น้ำคอนเนตทิคัต ผลคือ อังกฤษเป็นฝ่ายชนะจึงยึดอาณานิคมดัตช์ทั้งหมดมาเป็นของอังกฤษ (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556 ; 13)

ฝรั่งเศสนั้นยึดพื้นที่ลุ่มแม่น้ำเซนต์ลอเรนซ์ โดยเรียกดินแดนที่ยึดครองส่วนนี้ว่า นิวฟรานซ์ นอกจากนี้ยังยึดดินแดนลุ่มน้ำมิสซิสซิปปีไปถึงเทือกเขาร็อกกีแล้วเรียกบริเวณนี้ว่า หลุยส์เซียนา พื้นที่ครอบครองของฝรั่งเศสมีผลกระทบต่อสิบสามอาณานิคมของอังกฤษอย่างยิ่ง เพราะเหมือนปิดล้อมอาณานิคมอังกฤษทั้งตอนเหนือและตะวันตกจึงถือเป็นหอกข้างแคร่ของอังกฤษบนดินแดนใหม่แห่งนี้

ส่วนสาเหตุที่อังกฤษกับฝรั่งเศสไม่ลงรอยกันมาจากหลายประการ ฝรั่งเศสนับถือโรมันคาทอลิก ส่วนอังกฤษนับถือโปรเตสแตนต์เมื่ออพยพผู้คนมาตั้งอาณานิคมในดินแดนใหม่ก็ความศรัทธาตั้งเดิมมาด้วยทั้งสองประเทศต่างก็เกรงการแผ่ขยายอิทธิพลทางศาสนาของอีกฝ่ายหนึ่ง และสาเหตุความไม่ลงรอยอีกประการหนึ่งคือ การแก่งแย่งชิงดินแดนทางการค้า เพราะต่างก็ต้องการลงหลักปักฐานแย่งกันกอบโกยและขยายฐานอำนาจในดินแดนใหม่ๆทั่วโลกให้ได้มากที่สุดโดยที่ทั้งสองประเทศต่างถือดีและทนงในความเกรียงไกรของกองทัพเรือของตนอย่างยิ่งยวด

สงครามระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสจะยาวนานถึง 74 ปี แต่สงครามหนสุดท้ายได้ขยายแนวรบมายังอเมริกาและมีความแตกต่างจากสงครามทั้ง 3 ครั้งก่อนหน้านั้นมากเพราะสมรภูมิมือคือ อเมริกาเหนือ สงครามครั้งนี้ถือเป็นการปรากฏตัวครั้งแรกต่อสาธารณชนของจอร์จวอชิงตัน (George Washington) ซึ่งต่อมาได้เป็นประธานาธิบดีคนแรกของอเมริกา สงครามครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นสงครามครั้งสุดท้ายระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสมีชื่อเรียกเฉพาะว่า “สงครามฝรั่งเศสและอินเดียแดง” สงครามนี้ยืดเยื้อยาวนานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1754 ไปจนถึง ค.ศ. 1763 จนกระทั่งอังกฤษสามารถเอาชนะทั้งฝรั่งเศสและสเปนได้ (เจริญขวัญ แพรกทอง บลาฮาสาสกี, 2561 ; 45)

สงครามครั้งที่ 4 นี้ ถือเป็นบทสรุปของความขัดแย้ง ที่มีมายาวนานระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสและสเปนที่ต้องการแย่งชิงความเป็นใหญ่ในดินแดนนี้ นั้นสามารถจบลงได้ เพราะสงครามครั้งนี้ทำให้อังกฤษสามารถยึดอาณานิคมของฝรั่งเศสและสเปนได้ ซึ่งทำให้อังกฤษหมดปัญหาศัตรูที่ขัดผลประโยชน์ต่อตนเอง

5. ความเจริญของการปกครองตนเอง

ความเจริญของการปกครองตนเองทุกแห่งที่ชาวอาณานิคมเดินทางเข้าไป ได้น าเอาสิทธิความเป็นเสรีของชาวอังกฤษติดตัวไปด้วย สิทธิดังกล่าวเป็นมรดกตกทอดมาจากขนบธรรมเนียมประเพณีของอังกฤษที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพ ในหนังสือพระบรมราชานุญาตจัดตั้งเวอร์จิเนียฉบับแรกได้มีการระบุว่า ผู้ที่ไปตั้งภูมิลานาจะได้รับเสรีภาพสิทธิในการออกเสียงและสิทธิคุ้มกันต่าง ๆ

แรกเริ่มในประวัติศาสตร์ของชาวอาณานิคมได้มีการวางรูปแบบปกครองแบบมีรัฐธรรมนูญ มีการพยายามต่อสู้เพื่อให้ได้ระบบผู้แทนที่เข้มแข็ง มีอำนาจควบคุมการคลังและให้มีการรับรองโดยมั่นคง สนวนบุคคลสถานะนิติบัญญัติแห่งเวอร์จิเนียกาเนิดขึ้นใน ค.ศ. 1619 และได้เริ่มการออกกฎหมายต่าง ๆ ควบคุมคนในพื้นที่ต่าง ๆ (นุซิดา ราศิวสุทธิ์, 2558 ; 28) ระบบทั่ว ๆ ไปของการปกครองอาณานิคมได้ก่อตัวเป็นรูปร่างขึ้น คอนเนกติกัทกับโรดไอแลนด์นั้นมีสภาพพิเศษ คือเป็นรัฐปกครองตนเองโดยสมบูรณ์ โดยเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของตนเองทั้งหมด ส่วนอาณานิคมอื่น ๆ อยู่ใต้กรรมสิทธิ์ของเจ้าของอาณานิคมหรือของกษัตริย์ ซึ่งการปกครองระบอบผู้แทนของชาวอาณานิคมมีลักษณะเด่นชัดด้วยหลักใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ

5.1 ประการแรก ชาวอาณานิคมได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งแก่พระบรมราชานุญาตที่ท าไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ในฐานะหลักประกันเสรีภาพ

5.2 ประการที่สองคือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเสมอระหว่างผู้ว่าการอาณานิคมและสภาอันแสดงถึงสิ่งที่ขัดกันสองอย่าง คือ ผู้ว่าการอาณานิคมยื่นหยัดต่อสู้เพื่อธำรงสิทธิดั้งเดิมของชนชาติผู้ดีและผลประโยชน์ของจักรภพ ส่วนสภาผู้แทนต่อสู้เพื่อสิทธิของประชาชนและผลประโยชน์ส่วนท้องถิ่น

5.3 หลักประการสุดท้ายคือ ลักษณะส าคัญของระบบการเมืองในอาณานิคมได้แก่ การที่สภาผู้แทนต้องการมีอำนาจควบคุมการจัดสรรเงินงบประมาณและเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ หลายอย่าง

อย่างไรก็ดี ก็มีการกดขี่ระหว่างชั้นเกิดขึ้นและพวกชาวอาณานิคมได้ลุกขึ้นสู้ การต่อสู้ท านองนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในเวอร์จิเนียที่เรียกว่า กบฏเบคอน ค.ศ. 1676 ที่เป็นกลุ่มชนต่าง ๆ เช่น พวกลูกจ้างแรงงานที่มีสัญญาผูกมัด ผู้ที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองไม่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งและคนเหล่านี้ยังถูกก ัดไม่ให้มีเสียงทางการเมือง (นุซิดา ราศิวสุทธิ์, 2558 ; 31)

ชาวอาณานิคมที่ได้เดินทางเข้าไปในทุกแห่งได้น าเอาสิทธิความเป็นเสรีของชาวอังกฤษติดตัวไปด้วยและผู้ที่ได้ตั้งภูมิล านาจะได้รับเสรีภาพสิทธิในการออกเสียงและสิทธิคุ้มกันต่าง ๆ แต่เดิมชาวอาณานิคมได้มีการวางรูปแบบปกครองแบบมีรัฐธรรมนูญ และในต่อมาการปกครองอาณานิคมได้ก่อตัวเป็นรูปร่างขึ้น คือ คอนเนกติกัทกับโรดไอแลนด์ส่วนอาณานิคมอื่น ๆ อยู่ใต้กรรมสิทธิ์ของเจ้าของอาณานิคมหรือของกษัตริย์

6. ศาสนจักรกับอาณาจักรในอาณานิคม

ความเสื่อมของศาสนจักรคาทอลิกทั่วยุโรปในปลายยุคกลางเป็นผลจากการนักบวชจำนวนมากต้องการปฏิรูปศาสนา โดยแสดงออกผ่านงานเขียนหรือการวิพากษ์วิจารณ์การปฏิรูปในช่วงนั้นเรียกว่า Protestant Reformation หนึ่งในนักบวชผู้นำการปฏิรูปที่สำคัญและมีอิทธิพลต่ออังกฤษคือ มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) นักบวชจากเยอรมนีและผู้ออกตั้งคริสต์ศาสนานิกายลูเธอร์แรน

ในปีค.ศ. 1539 อังกฤษออกบัญญัติ 6 ข้อ เป็นหลักศาสนาในอังกฤษเพื่อเปลี่ยนศาสนาแห่งชาติจากโรมันคาทอลิกเป็นนิกายแองกลิคันหรือศาสนาแห่งอังกฤษ (Anglicanism Church or Church of England) จากนั้นทรงบังคับให้ชาวอังกฤษหันมานับถือนิกายนี้แทนนิกายเดิมที่เคย นับถืออยู่นิกายนี้มีหลักการคล้ายคลึงกับโรมันคาทอลิกแต่การบังคับบัญชาและการแต่งตั้งพระราชาคณะอยู่ภายใต้การควบคุมของกษัตริย์อังกฤษ (นุซิดา ราศิวสุทธิ์, 2558 ; 32)

ชาวอังกฤษผู้ศรัทธาในนิกายโปรเตสแตนต์บางกลุ่มไม่พอใจอย่างยิ่งชาวอังกฤษกลุ่มนี้เรียกว่าพวกดิซเซนเทอร์ส (Dissenters) ซึ่งพวกนี้ถูกปราบปรามอย่างหนัก โดยเฉพาะพวกพิวริตัน (Puritan) ที่ต้องการเห็นศาสนาที่บริสุทธิ์และลดทอนพิธีกรรมไม่จ ำเป็นลง

พิวริตัน คือ กลุ่มคริสต์ศาสนิกชนที่ยึดหลักปรัชญาเรื่องการประกอบพิธีทางศาสนาที่บริสุทธิ์และมีปฏิบัติธรรมเคร่งครัดกลุ่มพิวริตันเชื่อว่าการปฏิรูปศาสนาในอังกฤษ (English Reformation) ไม่เพียงพอคริสตจักรแห่งอังกฤษยังท าพิธีศาสนาที่ไม่ต่างไปจากพิธีศาสนาของศาสนจักรโรมันคาทอลิกเท่าใดนัก

พระเจ้าเจมส์ที่ 1 ทรงศรัทธาในนิกายโรมันคาทอลิกจึงทรงเปลี่ยนจากนิกายแองกลิคันกลับเป็นโรมันคาทอลิก ในช่วงนี้จึงเป็นช่วงแห่งความวุ่นวายทางศาสนาในอังกฤษอีกครั้งเพราะมีการเปลี่ยนกลับไปกลับมาระหว่างนิกายแองกลิคันและนิกายโรมันคาทอลิก ด้วยเหตุนี้จึงมีการล่าแม่มดกันอีกรอบมีการไล่ล่าทาร้ายคนที่ไม่นับถือนิกายโรมันคาทอลิกทำให้ศาสนิกชนโดยเฉพาะกลุ่มพิวริตันในเมืองสกรูปีเดินทางไปฮอลแลนด์ และย้ายไปอเมริกาเพื่อเสรีภาพในการนับถือศาสนา

ดินแดนอังกฤษเกิดความแตกแยกทางศาสนา ทำให้ชาวอังกฤษเกิดความไม่พอใจในความวุ่นวายทางศาสนา ส่งผลให้ชาวยุโรปบางกลุ่มเลือกเดินทางมาตั้งถิ่นฐานใหม่ในดินแดนอเมริกา เพื่อเสรีภาพในการนับถือศาสนาด้วยตนเอง

7. บทสรุป

กล่าวได้ว่าการก่อตั้งอาณานิคมของสหรัฐอเมริกาที่ชาวยุโรปจะอพยพเข้ามาสู่ดินแดนอันกว้างใหญ่ไพศาลที่ปัจจุบันรู้จักกันในนาม “สหรัฐอเมริกา” แผ่นดินนี้เคยเป็นบ้านของอินเดียนแดงมานานหลายศตวรรษ ซึ่งเมื่อระยะเวลาผ่านไปมีนักเดินเรือคนสำคัญได้เดินทางเข้ามาสู่ดินแดนแห่งนี้ เพื่อมองหาโอกาสใหม่ในชีวิตและชาวยุโรปก็หลั่งไหลเข้ามาในดินแดนแห่งนี้อย่างไม่ขาดสาย เพื่อลงหลักปักฐานสร้างชุมชนบนดินแดนใหม่โดยเฉพาะห้าชาติจากยุโรป คือ อังกฤษ สเปน ดัตช์ โปรตุเกสและฝรั่งเศส ซึ่งอังกฤษเป็นชาติแรกที่ก่อตั้งอาณานิคมในอเมริกาได้สำเร็จและก่อตั้ง 13 อาณานิคมขึ้นในอเมริกา เมื่อชาวยุโรปต่างก็เข้ามาตั้งดินแดนในอเมริกาก็นำไปสู่การช่วงชิงความเป็นใหญ่ระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส มีชื่อเรียกเฉพาะว่า “สงครามฝรั่งเศสและอินเดียนแดง” สงครามนี้ยืดเยื้อยาวนานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1754 ไปจนถึง ค.ศ. 1763 จนกระทั่งอังกฤษสามารถเอาชนะทั้งฝรั่งเศสและสเปนได้ ซึ่งการเข้ามาของชาวยุโรปในอเมริกานี้ได้ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านการเมืองการปกครองและความเชื่อทางศาสนาให้มีความเจริญยิ่งขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

- เจริญขวัญ แพรกทอง บลาฮาสะกี้. (2561). *The Mayflower นาวาสู่โลกใหม่อเมริกา*. กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป.
- เจริญขวัญ แพรกทอง บลาฮาสะกี้. (2561). *The American Civil War สงครามกลางเมืองอเมริกา*. กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป.
- ทสมล ขนาดศิย. (2561). *อัจฉริยะ 100 หน้า ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา*. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์.
- ธนศ อาภรณ์สุวรรณ, อาวุธ ชีระเอก. (2561). *ประวัติศาสตร์อเมริกา ความรู้ฉบับพกพา*. กรุงเทพฯ : บุ๊คสเคป.
- นุชธิดา ราศีวิสุทธิ์. (2558). *ก้าวอย่างสู่สังคมโลก พัฒนาการทางสังคมและการเมืองของลาตินอเมริกาในยุคอาณานิคม*. กรุงเทพฯ : จัดพิมพ์คบไฟ.
- บุญชัย ใจเย็น. (2557). *คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส ผู้ค้นพบอเมริกา*. กรุงเทพฯ : ประชาชน.
- พีรพงษ์ ฉายายานต์. (2561). *The American Revolution ปฏิวัติอเมริกา*. กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป.
- ล าจ ุส ฮวบเจริญ. (2557). *ประวัติศาสตร์อเมริกา*. กรุงเทพฯ : ดวงกมลพับลิชชิ่ง.
- อนันตชัย จินดาวัฒน์. (2556). *ประวัติศาสตร์อเมริกา*. กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป.